

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 06 iunie 2013, declarat de către inculpatul,

Gheorghiev Gheorghii Mihail, născut la 11 mai 1980, originar și domiciliat mun. Comrat, str. Cotovschi, 230.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 25.06.2012-04.03.2013
2. în instanța de apel: 08.04.2013-06.06.2013
3. în instanța de recurs: 27.11.2013-12.02.2014

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 04 martie 2013, Gheorghiev Gheorghii Mihail, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, dacă Gheorghiev Gh.M., nu va mai comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea acordată.

2. Potrivit sentinței, Gheorghiev Gh.M., la 27 aprilie 2012, în jurul orei 23.30, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, conducând automobilul de model „Ford Tranzit” cu n/î GE AR 633, deplasându-se pe str. Cotovschi, mun. Comrat, la intersecția cu str. Cicalov, a fost oprit de către colaboratorii de poliție a CPR Comrat, pentru verificarea actelor. În vederea bănuirii de consumare a băuturilor alcoolice, acesta a fost examinat cu alcotester „Dragher”, ce a demonstrat că în aerul expirat de șoferul Gheorghiev Gh.M., se conține alcool în volum de 0,49 mg/l. Ulterior, la efectuarea cercetării medico-legale toxicologice a sîngelui, preluat de la ultimul în cadrul examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate, a fost depistat, alcool în calitate de 1,4 % (1,4 g/l), ce se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea pedepsei stabilite, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi

hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că inculpatul anterior a fost atras la răspundere penală pentru infracțiuni analogice și anume prin sentința Judecătoriei Comrat din 27.10.2010, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal cu aplicarea art. 53, 55 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă – amendă 2 000 lei, iar prin sentința Judecătoriei Comrat din 14.03.2012, în baza aceluiași articol, i-a fost stabilită pedeapsă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. Însă, inculpatul la 27.04.2012, iarăși a săvârșit infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, totodată nefiind stins antecedentul penal stabilit prin sentința anterioară.

Astfel, în conformitate cu art. 34 alin. (1) Cod penal, inculpatul a săvârșit infracțiune, fiind prezentă starea de recidivă, iar potrivit art. 77 Cod penal, aceasta este o circumstanță agravantă. Instanța de judecată la stabilirea pedepsei conform art. 82 Cod penal, urma să-i stabilească inculpatului o pedeapsă nu mai puțin de 6 luni, fără a-i fi stabilită pedeapsă condiționată, deoarece prevederile art. 90 Cod penal, nu se aplică persoanelor ce au săvârșit infracțiune în prezența stării de recidivă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 06 iunie 2013, a fost admis apelul, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre, prin care lui Gheorghiev Gh.M., i-a fost stabilită pedeapsă în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 82 Cod penal, 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. Conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, cu adăugarea parțială a pedepsei complementare –privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, numită prin sentința judecătoriei Comrat din 14.03.2012, a stabili pedeapsă definitivă lui Gheorghiev Gh.M., 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an 6 luni.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că anterior inculpatul a fost condamnat prin sentința judecătoriei Comrat din 14.03.2012, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani (f.d. 45). Astfel, instanța de apel a stabilit, că în perioada executării pedepsei atât celei principale, cât și a celei complementare stabilite prin sentința sus menționată, inculpatul a săvârșit infracțiune cu intenție, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, care conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria de infracțiuni ușoare.

Instanța de apel a menționat că, deoarece antecedentele penale ale inculpatului nu sînt stinse și acesta a săvârșit iarăși o infracțiune ușoară cu intenție, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, iar potrivit art. 34 alin. (1) Cod penal, acesta constituie infracțiune cu stare de recidivă și instanța de judecată, urmează să-i aplice lui Gheorghiev Gh.M, pedeapsă conform art. 82 Cod penal.

Din materialele dosarului, instanța de apel, a statuat că inculpatul a executat integral pedeapsa principală, 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, fapt confirmat prin comunicarea șefului Biroului de probațiune Comrat din 13.02.2013 (f.d. 99-100). În privința, pedepsei complementare – privarea de dreptul de conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, instanța de apel a relevat că termenul executării acesteia se calculează, conform art. 65 alin. (4) Cod penal, de la data rămânerii definitive a sentinței din 14.03.2012 și la momentul pronunțării sentinței contestate, inculpatul a executat-o parțial, iar instanța de fond urma să-i stabilească inculpatului pedeapsă prin cumul de sentințe, conform art. 85 Cod penal.

Astfel instanța de apel a concluzionat, că instanța de fond a neglijat prevederile art. 82, 85 Cod penal și ilegal a aplicat inculpatului pedeapsă condiționată, conform art. 90 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței. În recursul său, inculpatul invoca că:

- instanța de apel, eronat a conchis referitor la prezența în acțiunile sale, a recidivei, prevăzută de art. 34 alin. (1) Cod penal, deoarece el a executat pedeapsa principală stabilită prin sentința anterioară, munca neremunerată în folosul comunității;

- instanța de apel, nu a luat în considerație că a săvârșit o infracțiune ușoară și nu a ținut cont de prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, și nu s-a expus asupra acestor circumstanțe;

- conform art. 87 alin. (2) Cod penal, celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător, iar în cazul său, luând în considerație că nu a executat deplin pedeapsa complementară stabilită prin sentința anterioară și anume privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța de apel urma să se țină cont de prevederile sus menționate, precum și de prevederile art. 84 alin. (3) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Deși, recurentul nu a indicat în recursul său temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă reieșind din textul acestuia, el consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, ce se referă numai în partea stabilirii pedepsei, semnalând temeiul de casare, specificat în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În opinia Colegiului penal, acest temei de casare nu și-a găsit confirmarea și totodată consideră că, instanța de apel întemeiat a admis apelul procurorului și a just a soluționat chestiunea cu privire la stabilirea inculpatului a pedepsei principale, cât și a celei complementare, acordând deplină eficiență prevederilor art. 34, 61, 75, 82 Cod penal.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată stabilește pedeapsa echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal, care prevede răspundere pentru infracțiunea săvârșită.

Așadar, Colegiul notează că, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată trebuie să țină cont de următoarele criterii:

- a) pedeapsa se aplică în limitele fixate în Partea specială a Codului penal;
- b) pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Prin urmare, sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului și prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 700 la 800 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an.

Instanța de recurs atestă, că instanța de apel corect a reținut faptul că, Gheorghiev Gh.M., a fost anterior condamnat, prin sentința Judecătorei Comrat din 14 martie 2012, pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar ulterior, la 27 aprilie 2012, din nou a săvârșit o infracțiune cu intenție, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal remarcă, că potrivit comunicării și certificatului Biroului de probațiune Comrat (f.d. 99-100), Gheorghiev Gh.M., condamnat prin sentința judecătorei Comrat din 14.03.2012, și-a executat pedeapsa principală de 160 ore cu muncă neremunerată în folosul comunității, în perioada 02.05.2012 pînă la 29.06.2012, astfel concluzia instanței de apel, cu privire la săvârșirea de către inculpat a unei noi infracțiuni cu intenție, la 27.04.2012, neavînd antecedentele penale stinse pentru condamnarea anterioară, este una corectă. În acest mod, de către instanța de apel, în speța dată, întemeiat a fost stabilită prezența stării de recidivă, în acțiunile inculpatului, deoarece, conform art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Din considerentele sus menționate, argumentul recurentului, precum că instanța de apel incorect a constatat în privința lui săvârșirea infracțiunii în stare de recidivă, este neîntemeiat.

În privința argumentului inculpatului, că instanța de apel urma să țină cont de prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, nu este fondat, deoarece potrivit alin. (4) aceluiași articol, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și

excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

La fel, instanța de recurs relevă că, instanța de apel a ținut cont că recidiva generează un grad sporit de răspundere penală și de pedeapsă, și anume:

- în cazul recidivei, tipul penitenciarului este stabilit în conformitate cu alin. (4) art. 72 Cod penal și anume, în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă.

- în cazul recidivei de infracțiuni în timpul executării pedepsei pentru infracțiunea săvârșită anterior, se aplică reguli speciale de stabilire a pedepsei pentru cumul de sentințe prevăzute de art. 85 Cod penal.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal susține concluzia instanței de apel de a cumula parțial și pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, conform art. 85 Cod penal, deoarece la momentul pronunțării sentinței contestate, inculpatul deja executase parțial pedeapsa complementară.

În același timp, instanța de recurs specifică că, potrivit art. 87 Cod penal, *la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. Celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător.*

Referitor la argumentul recurentului, în privința corectitudinii modului determinării termenului pedepsei definitive în cazul cumulării diferitelor pedepse conform art. 87 Cod penal, Colegiul constată că este incident la caz, însă în același context consideră necesar de a evidenția, prevederile art. 425 Cod de procedură penală, care indică că, *instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.*

Astfel, în cazul în care se va înlătura eroarea instanței de apel, cuantumul pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, va fi majorat cu 3 luni, ceea ce contravine principiului neagrării situației recurentului.

Prin urmare, Colegiul consideră că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Rezumând cele expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiuni săvârșite, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 06 iunie 2013, declarat de către inculpatul, **Gheorghiev Gheorghii Mihail**, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 februarie 2014.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti

